

GAZETA SPORTURILOR

Birourile:
Str. Ing. Anghel Saligny No. 2
București

Directia . . . 6.13.65
Secretariat . . . 5.91.86
Administrația . . . 3.26.00
Provincia . . . 5.91.86

Prim Redactor
N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an Lei 2000
6 luni 1100
Autorități, Instituții, cluburi: 4000 lei

Proprietar:
S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inseria Trib. Ilfov sub No. 282/939
Administrator Delegat: Al. Ilescu

PLOCONUL ILUZORIU

De când mă tot duc la box — și sunt, de-a-tunci, vreo 20 de ani pumărați, — n'am văzut încă o gală în care toată lumea să se declare mulțumită. Acum, de curând, mai cu seamă, am înregistrat gala ba, ce zic?, matchul și scandalul. Uneori gresesc judecatorii și atunci publicul hui due; — alteleori vina aparține acestuia dar el n'o știe, și, ignorând, iarăși fură. Publicul se arată de multe ori în cărență și înjură tocmai pentru că-i sunt necunoscute principiile elementare pe care se bazează regulamentul luptelor de box. Ceva mai mult: nu numai publicul pur și simplu își dă de gol neprecizarea. Eu unul am surprins în această deficiență chiar pe cei care au primii de suferit de urma ei. Ați ghicit? Inșăși boxerii — sper numai unii dintre ei — cad în păcatul acesta.

Iată un exemplu: Astăzi văd sedea de vorbă cu un boxer — băiat deshețat de alții și talentat în profesia pumnilor, — care se afla în preajma unui match pentru titlu în care urma să aibă rolul challengerului. Infumurat de aburii unei victorii frumoase, recent obținute, ținea la preț și lupta amenința să nu mai aibă loc. Ca să-mi arate că nu-l interesează prea mult înfrângerea — desi, în fond, i se ofereau perspective excelente, ne confirmate la o adică, — boxerul mi-a argumentat deviat dar decisiv: „dacă vrea așa, bine; — dacă nu are să piardă titlul și apoi, în competiție, n'o să se mai bucure de cele cinci puncte ale campionului!”

Cele cinci puncte ale campionului? Eram nedumerit și am întrebat: cum? care puncte? Boxerul mi-a replicat atunci „superior și infailibil că... așa e regulamentul. Am înțeles să-i arăt că gresesc și că este o erezie ceace sustine dar totul a fost zadarnic. Dublata de aprobarea unui maestru de box

C. Grigoriu

(Continuare în pagina III-a)

Adunarea generală F.R.F.A. De pe stadion pe munți

Va fi convocată abia în Iulie!

Principii noi în noul statut al federației de football: adunări generale în Iunie și Iulie, patru categorii de grupări, și taxe federale procentuale

Faptul că noul statut al federației de football este nu numai gata, ci și aprobat de O. S. R. și intrat în vigoare, înseamnă că întreaga activitate a federației va fi îndrumată de acum înainte de acest fundament al unei instituții.

Care aduce unele principii noi. Dintre ele, am semnalat câteva în numărul nostru de ieri.

Astăzi, vom arăta alte părți noi.

Mai înainte însă, vom face o precizare necesară: în general, statutul FRFA a fost făcut pe scheletul celui precedent. Adică, multe părți, cele mai multe, nu constituie o nouă. Iar în ceea ce privește o categorie a punctelor noi, acestea nu sunt altceva decât părți omise în statutul precedent, dar care au figurat într-un statut acum câțiva ani.

Părțile cu adevărat noi însă, desi mai puține la număr, sunt de mare importanță și constituie precizări într-o formă care nu lasă porțile.

ADUNAREA GENERALA IN IULIE

Desigur că una din cele mai importante părți — pentru că este și de actualitate — este cea la care se vor ține adunările generale ale federației.

Refinem că adunarea generală se va ține anul acesta pentru prima dată după vreo 4 ani. De atunci nu s'a mai intrunit acest for din cauza împrejurărilor și a diverselor stări de lucrări.

NOUL STATUT PRECIZEAZA LA ART. 24 CĂ ADUNAREA GENERALA ORDINARA VA FI CONVOCATA IN MOD OBLIGATORIU ODATA PE AN SI ANUME IN CURSUL LUNEI IULIE, SPRE DEOSEBIRE DE VECHILE ADUNARI GENERALE CARE AVEA LOC LA INCEPUTUL ANULUI, IN IANUARIE SAU FEBRUARIE.

CUM DE CURAND S'A

SPUS CA ADUNAREA GENERALA VA FI CONVOCATA IN LUNA FEBRUARIE

Sursa: balonului

RIE SI CUM NOUL STATUT A INTRAT IN VIGOARE, INSEAMNA CA ANUL ACESTA ADUNAREA GENERALA SE VA INTRUNI IN IULIE.

Când s'a făcut această preciz-

zare, redactorul statutului s'a gândit că adunările generale nu sunt mai nimerite decât la sfârșitul sezonului. Atunci toată activitatea unui an sportiv este terminată, se pot face bilanțele și critica.

DISTRICTELE IN IUNIE

DEALTEFEL, ODATA CU ADUNAREA FEDERAȚIEI, STATUTUL — LA ARTICOLUL 46 — FIXEAZA SI DATA ADUNARILOR GENERALE DISTRICTUALE: SE VOR ȚINE OBLIGATORIU IN CURSUL LUNEI IULIE.

Și, deci, imediat va urma adunarea generală a federației.

4 CATEGORII DE GRUPARI

În ce privește grupările, statutul aduce o nouă: le împarte în patru categorii (art. 7), fiind considerate membre ale federației.

Categoriile sunt: Divizia A, Divizia B, Categoria I și celelalte categorii.

Importanța de reținut: grupările plătesc cotizația anuală — stabilită pe categorii și anual de Biroul Federal — corespunzătoare categoriei.

(Continuare în pagina III-a)

Invitația la ski ne-a adus, nu un Weber îndrăgostit de munți, deși o Simfonie a Alpilor există, ci un Moș Crăciun încă foarte tânăr, cu training și pantofi cu cuie, coborât gimnastic, din cer în sala Mica, pe frânghie și spaliere...

Și cum în fiecare din noi, ca o chemare, ca un amok poate, trăiește vîrșul lui Paul Souchon.

Avec nos corps blessés dans les combats des villes.

Montagne, nous venons, à toi,

Nous ne voulons avoir, pendant tes nuits tranquilles,

Qu'une loi en guise de loi.

iată-ne, caravana însetată de înălțimi, brazi, zăpadă, pornind spre Bucegi lui Nestor Urceche.

Pleacă pe ploce, implorând cer și divinitate pentru un singur fulg, în chiar după-amiaza sosirii noastre la Azuga ne-am pomenit răsărind din nou pe capetele noastre buimac ferice, saci de naftalină. A doua zi urcam pe Valea Grecului spre Dihamul atârnat frumuseț și amintiri. Dozăzeci de atleți dornici să se simtă pe ski ca pe turnantă sau în fața stăchetei, dornici să pătrundă taine și minuni. Căci într-adevăr muntele iarna e o vraje iar o cobo-

REPORTAJ DE VIRGIL LUDU

rire pe ski transfigurare.

Brazii sunt numai dantelă — pe Sorica ne-am oprit în fața unui și-am cântat ca'nii așteptătorilor lui Moș Crăciun, „O brad frumos” — zăpada măteasă, cerul poartă de paradis.

Să cobori pe-o zăpadă ca zahărul tos și s'o auzi trosnind muzical sub tine, e o fericire îmi spune exuberant Bran. Lui Andrei îi place ceața. Ca pe Clăbucet, singuri, în vîr, Ca zeii pe Olimp. Ghicindu-ne unul pe celălalt, suflete eliberate de trup, es-

tompare și vrăjitorie. Umbre în-tînd peste albul vast al zăpezilor. Iar lui Bebe și Fips beția aceea a vitezi și dansul cristinelor, „voluptatea fără seamă a skiului” cum spune undeva Mircea Eliade, joc ca nici unul, altul în care găsești „atîta libertate a trupului, o atît de exilantă autonomie”.

De-o îndrăzneală vecină cu imprudența. Aer-ul așa cum era bizar al-cătuit din trei încercări skiore, alți cinci-sase care mai fuseseră la munte și toți ceilalți începători, a deschis panta Sașilor, a coborât Dihamul pe Valea Cerbului, a fost întâiul oaspe al cabanei M.T.R.-ului de pe Clăbucetul Taurului și a coborât, eric și comic totodată, de acolo, până la Predeal pe pârta încă neoficial inaugurată. A fost o Coridă vrednică de legendă și anecdotă. Cu acest prilej pârta a fost jalonată, în sute de metri, pe întreaga ei distanță, de doi kilometri și jumătate, de Nely Șimu, care, cum nu se știe, va eși ca mîine inginer.

Dar Aer-ul n'a făcut numai isprăvi sportive. A creat încă o societate, Azuga-Czell-Club cu splendide insigne argintate, a monopolizat șahul, radioul, biliardul și liniștea cazinoului

(Continuare în pagina III-a)

din Azuga, a creat un nou gen de ilustrație (c. postale cu desene gâfă), a răsturnat vila Baciu transformând-o în două dormitoare scurte, s'a bălăit la cabana MTR pentru un text inteligent care să placă domnului Pălănganu, președinte de onoare al grupării, a dat de Anghelache și nu l-a mai lăsat să răsuflă, a pierdut rozete și a distrus bețe, căci Sim și Nely se visau în menaj, a călătorit pe locomotiva unui mărfa, a scris o schiță „Ceasul șefului de gară” și a făcut un revelion trăznit la Roth, printre Nemți și Skiclubiști.

Unde ca'n neuitate înscenări ane-iste am cântat „Wir wollen din Puppe, wir wollen allein” — Vrem pahare Suzi, vrem pahare Su-zi și un nou imn al tineretii și bucuriei: vrem bere, vrem bere, cu noi nu-i de glumit... Societatea „Măntele” în ritual, glumă și cânt a mai primit un frate, necunoscut trebuia să se recomande urcându-se pe un scaun și de-acolo să asculte inedite discursuri de recepție, iar în miez de noapte, pentru primirea noului an, Bebe Baciu a coborât direct panta Sașilor.

În zori coborîm — spre Predealul tradiționalilor concursuri naționale. Iar de-aici, cu regretul unei deștepări din vis, spre Bucureștiul nostru cel de toate zilele, prețuit și huiuit, meschin și drag. În noi, tronau înălțimi, stărnindu încă acorduri de „alb major”. Ne'ntorceam toți, aceiași, dar o simțeam, peste ani, că deacum vom fi alții.

Măine 17 Ianuarie

GAZETA SPORTURILOR

va începe publicarea senzaționalului roman din lumea turfului

PANGLICA ALBASTRA

de

Edgar Wallace

autorul romanelor

romane

„Nr. 55”

și

CASTIGATORUL DERBYULUI

publicate în

GAZETA SPORTURILOR

UN INTERVIEW LA MIEZUL NOPTII..

Nu mai joc la Unirea Tricolor

...ne-a declarat Tudorică Paraschiva

De vorcă, noaptea pe stradă, cu excelentul mijlocăș dreapta al echipei oborene

ra trecut de miezul nopții când m'am întâlnit cu Tudorică Paraschiva.

Il cunoașteți... Desigur. Este vorba doar de excelentul hali-dreapta al Unirii Tricolor.

Mi-a apărut la un colț de stradă și m'a salutat:

— Bună seara! După ce i-am răspuns, l-am întrebat:

— Incotro, Tudorică, la ora asta?

— Spre casă. Dar dumneata?

— Aceeași direcție o am și eu.

În aceiași clipă mi-a venit ideea u-mă interviu. Propun și Paraschiva mi-a aprobat entuziasmat: s'a făcut. Dar adaugă:

— La ora asta?

— Da, de ce nu! Nu ar suna frumos: „Un interviu la miezul nopții”?

— Așadar?... Incepem?

— Da! Sunt gata.

Prima întrebare: „Cum ai devenit fotbalist?”

— Cariera mea de fotbalist mi-am început-o pe maidan unde confecționam din cărpe o mingie rudimentară și cât era ziua de mare — împreună cu alți prieteni — o băteam până o rupeam. Din cauza asta, aveam multe neplăceri cu părinții cari nu vedeau cu ochi buni acest sport, deoarece îmi rupeam prea des încălțăminta și mă întorceam seara, acasă, rupt de oboseală și cu picioarele julite. Uneori se mai întîmpla ca mingia să sară și'n geamul vreunui vecin și atunci să te țu scandal.

Dragostea de sport era mai presus de toate. Suportam cu stoicism orice neplăceri și pe zi ce trecea deveneam mai pasionat după jocul acesta.

Când puneam piciorul pe mingie parcă mă vrăjea ceva necunoscut și

o voință neobicinuită mă îndemna să sburd cu ea, s'o jonglez și s'o expediez cu toată forța puterilor mele încolo și înapoi.

DEBUTUL

Prima grupare la care am activat a fost „Renașterea”, o formație neafiliată care își avea sediul în suburbia.

— Bună seara! După ce i-am răspuns, l-am întrebat:

— Incotro, Tudorică, la ora asta?

— Spre casă. Dar dumneata?

— Aceeași direcție o am și eu.

În aceiași clipă mi-a venit ideea u-mă interviu. Propun și Paraschiva mi-a aprobat entuziasmat: s'a făcut. Dar adaugă:

— La ora asta?

— Da, de ce nu! Nu ar suna frumos: „Un interviu la miezul nopții”?

— Așadar?... Incepem?

— Da! Sunt gata.

Prima întrebare: „Cum ai devenit fotbalist?”

— Cariera mea de fotbalist mi-am început-o pe maidan unde confecționam din cărpe o mingie rudimentară și cât era ziua de mare — împreună cu alți prieteni — o băteam până o rupeam. Din cauza asta, aveam multe neplăceri cu părinții cari nu vedeau cu ochi buni acest sport, deoarece îmi rupeam prea des încălțăminta și mă întorceam seara, acasă, rupt de oboseală și cu picioarele julite. Uneori se mai întîmpla ca mingia să sară și'n geamul vreunui vecin și atunci să te țu scandal.

Dragostea de sport era mai presus de toate. Suportam cu stoicism orice neplăceri și pe zi ce trecea deveneam mai pasionat după jocul acesta.

Când puneam piciorul pe mingie parcă mă vrăjea ceva necunoscut și

o voință neobicinuită mă îndemna să sburd cu ea, s'o jonglez și s'o expediez cu toată forța puterilor mele încolo și înapoi.

DEBUTUL

Prima grupare la care am activat a fost „Renașterea”, o formație neafiliată care își avea sediul în suburbia.

— Bună seara! După ce i-am răspuns, l-am întrebat:

— Incotro, Tudorică, la ora asta?

— Spre casă. Dar dumneata?

— Aceeași direcție o am și eu.

În aceiași clipă mi-a venit ideea u-mă interviu. Propun și Paraschiva mi-a aprobat entuziasmat: s'a făcut. Dar adaugă:

— La ora asta?

— Da, de ce nu! Nu ar suna frumos: „Un interviu la miezul nopții”?

— Așadar?... Incepem?

— Da! Sunt gata.

Prima întrebare: „Cum ai devenit fotbalist?”

— Cariera mea de fotbalist mi-am început-o pe maidan unde confecționam din cărpe o mingie rudimentară și cât era ziua de mare — împreună cu alți prieteni — o băteam până o rupeam. Din cauza asta, aveam multe neplăceri cu părinții cari nu vedeau cu ochi buni acest sport, deoarece îmi rupeam prea des încălțăminta și mă întorceam seara, acasă, rupt de oboseală și cu picioarele julite. Uneori se mai întîmpla ca mingia să sară și'n geamul vreunui vecin și atunci să te țu scandal.

Dragostea de sport era mai presus de toate. Suportam cu stoicism orice neplăceri și pe zi ce trecea deveneam mai pasionat după jocul acesta.

Când puneam piciorul pe mingie parcă mă vrăjea ceva necunoscut și

o voință neobicinuită mă îndemna să sburd cu ea, s'o jonglez și s'o expediez cu toată forța puterilor mele încolo și înapoi.

DEBUTUL

Prima grupare la care am activat a fost „Renașterea”, o formație neafiliată care își avea sediul în suburbia.

— Bună seara! După ce i-am răspuns, l-am întrebat:

— Incotro, Tudorică, la ora asta?

— Spre casă. Dar dumneata?

— Aceeași direcție o am și eu.

În aceiași clipă mi-a venit ideea u-mă interviu. Propun și Paraschiva mi-a aprobat entuziasmat: s'a făcut. Dar adaugă:

— La ora asta?

— Da, de ce nu! Nu ar suna frumos: „Un interviu la miezul nopții”?

— Așadar?... Incepem?

— Da! Sunt gata.

Prima întrebare: „Cum ai devenit fotbalist?”

— Cariera mea de fotbalist mi-am început-o pe maidan unde confecționam din cărpe o mingie rudimentară și cât era ziua de mare — împreună cu alți prieteni — o băteam până o rupeam. Din cauza asta, aveam multe neplăceri cu părinții cari nu vedeau cu ochi buni acest sport, deoarece îmi rupeam prea des încălțăminta și mă întorceam seara, acasă, rupt de oboseală și cu picioarele julite. Uneori se mai întîmpla ca mingia să sară și'n geamul vreunui vecin și atunci să te țu scandal.

Dragostea de sport era mai presus de toate. Suportam cu stoicism orice neplăceri și pe zi ce trecea deveneam mai pasionat după jocul acesta.

Când puneam piciorul pe mingie parcă mă vrăjea ceva necunoscut și

o voință neobicinuită mă îndemna să sburd cu ea, s'o jonglez și s'o expediez cu toată forța puterilor mele încolo și înapoi.

DEBUTUL

Prima grupare la care am activat a fost „Renașterea”, o formație neafiliată care își avea sediul în suburbia.

— Bună seara! După ce i-am răspuns, l-am întrebat:

— Incotro, Tudorică, la ora asta?

— Spre casă. Dar dumneata?

— Aceeași direcție o am și eu.

În aceiași clipă mi-a venit ideea u-mă interviu. Propun și Paraschiva mi-a aprobat entuziasmat: s'a făcut. Dar adaugă:

— La ora asta?

— Da, de ce nu! Nu ar suna frumos: „Un interviu la miezul nopții”?

— Așadar?... Incepem?

— Da! Sunt gata.

Prima întrebare: „Cum ai devenit fotbalist?”

— Cariera mea de fotbalist mi-am început-o pe maidan unde confecționam din cărpe o mingie rudimentară și cât era ziua de mare — împreună cu alți prieteni — o băteam până o rupeam. Din cauza asta, aveam multe neplăceri cu părinții cari nu vedeau cu ochi buni acest sport, deoarece îmi rupeam prea des încălțăminta și mă întorceam seara, acasă, rupt de oboseală și cu picioarele julite. Uneori se mai întîmpla ca mingia să sară și'n geamul vreunui vecin și atunci să te țu scandal.

Dragostea de sport era mai presus de toate. Suportam cu stoicism orice neplăceri și pe zi ce trecea deveneam mai pasionat după jocul acesta.

Când puneam piciorul pe mingie parcă mă vrăjea ceva necunoscut și

o voință neobicinuită mă îndemna să sburd cu ea, s'o jonglez și s'o expediez cu toată forța puterilor mele încolo și înapoi.

DEBUTUL

Prima grupare la care am activat a fost „Renașterea”, o formație neafiliată care își avea sediul în suburbia.

— Bună seara! După ce i-am răspuns, l-am întrebat:

— Incotro, Tudorică, la ora asta?

— Spre casă. Dar dumneata?

— Aceeași direcție o am și eu.

În aceiași clipă mi-a venit ideea u-mă interviu. Propun și Paraschiva mi-a aprobat entuziasmat: s'a făcut. Dar adaugă:

— La ora asta?

— Da, de ce nu! Nu ar suna frumos: „Un interviu la miezul nopții”?

— Așadar?... Incepem?

— Da! Sunt gata.

Prima întrebare: „Cum ai devenit fotbalist?”

— Cariera mea de fotbalist mi-am început-o pe maidan unde confecționam din cărpe o mingie rudimentară și cât era ziua de mare — împreună cu alți prieteni — o băteam până o rupeam. Din cauza asta, aveam multe neplăceri cu părinții cari nu vedeau cu ochi buni acest sport, deoarece îmi rupeam prea des încălțăminta și mă întorceam seara, acasă, rupt de oboseală și cu picioarele julite. Uneori se mai întîmpla ca mingia să sară și'n geamul vreunui vecin și atunci să te țu scandal.

Dragostea de sport era mai presus de toate. Suportam cu stoicism orice neplăceri și pe zi ce trecea deveneam mai pasionat după jocul acesta.

Când puneam piciorul pe mingie parcă mă vrăjea ceva necunoscut și

o voință neobicinuită mă îndemna să sburd cu ea, s'o jonglez și s'o expediez cu toată forța puterilor mele încolo și înapoi.

DEBUTUL

Prima grupare la care am activat a fost „Renașterea”, o formație neafiliată care își avea sediul în suburbia.